

4. Iyẹn ni ọláa Allaahu; Ó máa ń fún ẹni tí Ó bá fẹ. Àti pé Allaahu ni Ọlólá tí ó tóbí jùlọ.

5. Àpẹjùwe àwọn tí (Allaahu) fún ní Taoreetu sùgbón tí wọn kò tẹlẹ e dà gégé bí àpẹjùwe kẹtẹkẹtẹ tí ó ru ẹrù àwọn iwé. Aburú ni àpẹjùwe àwọn ènìyàn tí wọn pe àwọn àmìi Allaahu nírọ. Àti pé Allaahu kò ní fí ọ̀nà mọ àwọn aláḃòsì ènìyàn.

6. Wí pé: Èyin-in Juu. Tí ẹ bá lérò pé èyin nìkan ni ọ̀rẹ́ tí mó títímọ́ Allaahu yàtò sí àwọn ènìyàn yòókù, nígbà náà ẹ gbèrò pé kí ikú pa yín bí èyin bá jẹ olódodo.

7. Wọn kò ní gbèrò rẹ lááláé nítòrí nìkan tí ọ̀wọ́ wọn ti tì síwájú; àti pé Allaahu ni Olùní-ìmọ́ jùlọ nípa àwọn aláḃòsì.

8. Wí pé: Dájúdájú ikú náà tí eyin ń sá fún, dájúdájú ọ̀nà yóò jẹ olùbápàdée yín. Lẹyin náà (àwọn màláíkà) yóò dá yín padà sí ọ̀dọ́ Olùní-ìmọ́ jùlọ nípa ikòkò àti gbangba. Lẹyin naa Ọ̀nà yóò fún yín nírò nípa nìkan tí ẹ tí ń ẹ.

9. Èyin tí ẹ gba (Allaahu) gbọ, nígbà tí wọn bá pe ìrun ní ọ̀jọ́ Jimọ (Jumuhatu - ọ̀jọ́ àkọ́jọ), ẹ yára lọ síbì ìrántíi Allaahu, kí ẹ sì fí ríràtítà sílẹ, iyẹn ni ó dára fún yín tí ó bá jẹ pé ẹ mò ni.

10. Nígbà tí ìrun kíkí bá ti parí, ẹ tóká sí orí ilẹ́ kí ẹ sì máa wá ooree Allaahu kiri, kí ẹ sì máa rántíi Allaahu lópòlópò, kí ẹ le jèrè.

11. Àti pé nígbà tí wọn bá rí ọ̀wọ́ síse kan tàbí ohun idárayá (fààjì) kan, wọn yóò dà lọ síbẹ, wọn yóò sì fí iwọ nìkan sílẹ ní idúró. Wí pé: Nìkan tí ó wà lódọ́ Allaahu lóóré ju eré idárayá (fààjì) àti ọ̀wọ́ síse lọ, àti pé Allaahu ni Olùfún ni níjẹ-ìmu tí Ó dára jùlọ.

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿١﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ
مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَاثِتِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢﴾ قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ
النَّاسِ فَتَمَنَّوْا أَلَوْتَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣﴾ وَلَا
يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا ۚ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٤﴾ قُلْ إِن أَلَمَتِ أَلَّذِي تَفِرُّونَ
مِنهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ۚ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥﴾
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِن يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ
الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ
اللَّهِ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧﴾ وَإِذَا
رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ هَوْأًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۚ
قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِو وَمِنَ التِّجْرَةِ ۚ وَاللَّهُ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٨﴾